

Fader vår – samtaleopplegg

Del 7

(Tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere, del A)

På grunnlag av tale v/Tarjei Cyvin
– Gudstjeneste 24. mai 2020

Resymé fra talen

Setningen «Gi oss i dag vårt daglige brød» har i hvert fall tre ting å si oss:

- Mat, synd og tilgivelse
 - Synd kom inn i menneskeheten da Adam og Eva spiste av kunnskapens tre (1.Mos 3). Etter at Jesus ofret sitt liv for vår skyld, så feirer vi nattverd til minne om det Han gjorde for oss. Da spiser vi brødet som symbol på Hans kropp – at vi er ett med Ham, og drikker vinen som symbol på Hans rettferdige blod som ble utøst for våre synder (1.Kor 11,23ff).
 - Frukten i Edens hage er altså et symbol på veien bort fra Gud, mens nattverden er et symbol på gjenforeningen med Ham. Mellom disse ytterpunktene i frelseshistorien finner vi mange steder i Bibelen at mat og måltid henger sammen med synd, tilgivelse og gjenopprettelse (se f.eks Joh 21,4ff og Luk 15,11ff).
 - Mat og drikke er en nødvendig faktor for å opprettholde det menneskelige livet. Tilgivelse og forsoning er på sin side avgjørende for å opprette og vedlikeholde relasjoner – først med Gud og så med hverandre. Ef 4,31-32.
- Tilgivelse for syndene hos Jesus
 - Synd er et begrep vi ikke må flykte fra å snakke om. Hvis vi ikke kan snakke ærlig om dette, er det egentlig ikke noe poeng å forkynne evangeliet heller. For hvis det ikke var slik at synden skilte oss fra Gud, var det heller ingen vits i at Gud skulle sende sin egen Sønn i døden for å sone denne synden og gjenopprette det ødelagte forholdet mellom oss og Gud (ref Romerbrevet, som alene omtaler dette mer enn 30 ganger).
 - Synd er en kraft som forfører og ødelegger, og Gud sammenligner det med å bli tilskitnet/fordervet (Sal 51,4). Det er som en byrde synker ned på våre skuldre, som vi ikke klarer å bli kvitt. Jesus sammenligner synden med sykdom, og viser oss at Han er den eneste legen som kan helbrede den (Luk 5,29-32).
- Synd og skyld
 - I det arameiske språket (som Jesus snakket) betyr ordet for synd, også skyld. Og skyld/gjeld er begrep som vi kanskje lettere identifiserer oss med, enn synd?
 - Gud er hellig, ren og rettferdig, lysenes Far, himmelens og jordens skaper. På grunn av våre valg som menneskehet, står vi i en gjeldssituasjon overfor Gud som er håpløs å få orden på med vårt eget strev.
 - Mennesker har til alle tider prøvd å tilfredsstille Gud, med ofringer, askese og annet eget strev, fordi man egentlig skjønner at Gud er vred på synden. Den gjeldsbyrden som det er umulig å bli kvitt i egen kraft, har Han utslettet, tatt bort da Han naglet den til korset (Kol 2,13-14).
 - Denne endelige og fullstendige tilgivelsen for syndene, er en gave til oss (Rom 5,15-17). Og enhver gave må tas imot, for at man skal få glede eller nytte av den – ja til og med for å finne ordentlig ut av hva den er (Joh 1,12). Dette evige oppgjøret med skylden som vi får del av i Jesus Kristus – om vi vil, er et stort paradigmeskifte i livet (ref f.eks Nikodemus i Joh 3). Det er fantastisk, og samtidig også litt vondt fordi vi da lever i pakt med himmelen og i kontakt med Gud, men samtidig i en veldig fallen og ødelagt verden.

Spørsmål/problemstillinger å jobbe med:

- Har du observert noen der utilgivelse eller sinne fører til at det enten spises for mye eller for lite? Hvordan kan tilgivelse og forsoning løse opp i dette?
- Hvordan prøver mennesker å bli kvitt byrden av synd/skyld? Kan du gjenkjenne noen av disse mønstrene også i eget liv?
- Hva tenker du om at evangeliet er en gave til oss? Har du tatt imot gaven?